

Братовчетка та ми ви много похвали. — Вие имате добридата и искате да ми помогнете?

Максъ. Отъ се сърдце — само да можя.

Г-жя Дромелъ. Казаха ми че сте изряденъ приставникъ (акторъ).

Максъ. Безъ това искусство днесъ не ни бива за една пара.

Г-жя Дромелъ. Приятелката ми може да ви е казала, защо сте ми нуженъ.

Максъ. Да играя рола та на единъ баща.

Г-жя Дромелъ. Да, Г-не. Юлия, най — твждоглаво то момиче на свѣта — не ще да са ужени за единъ богатъ, любезенъ момакъ. Само баща ѝ може я придума на това. Но той е още въ Индия — а днесъ пристигва ненадѣйно. Разбирате ли?

Максъ. Да, да. Туку що пристигналъ. Слѣзалъ на единъ ханъ и отпратилъ извѣстие.

Г-жя Дромелъ. Много добръ.

Максъ. Като какъвъ трѣбва да му е ликъ-тъ? Какъ да е облѣченъ?

Г-жя Дромелъ. Какъ и да е.

Максъ. Да прощавате, Г-жо, много щеше да бѣде смѣненъ дядо Аврамъ, Еврейскій патриархъ, ако ни излѣзеше на срѣща у фракъ.

Г-жя Дромелъ. Имате право. Тогива пактншки дрѣхи — но се ще сочите младомикъ.

Максъ. Нѣма нищо. Пазилъ съмъ са.

Г-жя Дромелъ. Като е тѣй — побързайте, Г-не, очаквамъ ви съ нетърпение.

Максъ. Въ двѣ минути ще са завърна (*излиза*)

ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

Г-жя Дромелъ. (*сама*)

Добро момче. Още не та е видѣлъ и са запозналъ съ човѣка. Съ този даръ е приѣтъ и отъ разумни те и глупави те. — Сега да приготвя Юлия. (*вика въ стая та вътрѣ*) Юлио, Юлио.